

N:o 115.

Af herr **P. Andreasson**, om ändrad lydelse af 41 § i gällande konkurslag.

Genom lagen den 18 april 1890 vidtogs den förändring beträffande 67 § konkurslagen, att arfvode till rättens ombudsman skulle alltid blifva bestämdt af domstolen, i stället för att, såsom förut varit förhållandet, sådant bestämmande endast skedde i de ytterst sällsynta fall, att klagomål fördes öfver det sätt, hvarpå vederbörande borgenärer begagnat sin rätt att anslå arfvodet. Denna förändring återverkar på ett sätt, som antagligen ej af lagstiftaren blifvit beaktadt, på 41 § konkurslagen, som innehåller stadgandet, att till rättens ombudsman skall utses en ärlig och förståndig man, *inom eller utom rätten*.

Uti de mindre städerna särskildt är vanligt, att rättens ledamöter så godt som uteslutande huggas med rättens ombudsmansbefattningar, och understundom sker detta på ett sätt, att hela saken får ett sken af löneförbättring för domstolens ledamöter. Exempelvis, efter hvad berättas, kan jag nämna, att understundom rättens ombudsmansarfvodena skulle gå till en kassa, som delas bland ledamöter i rådstufvurätt. Någon utom rätten stående förordnas då begripligen ej.

Huru jäfsförhållanden vid pröfningen af arfvodenas storlek kunna undvikas, är nästan svårt att förstå, men sker förmodligen genom inkallande af extra rådmän, som sålunda oupphörligen få bestämma öfver de ordinaries inkomster.

Att ett sådant sakernas tillstånd icke kan bibehållas utan men för domstolens anseende, torde vara uppenbart, likasom att svårighet

ej någonstädes finnes att utom domstolarne erhålla ärlige och förståndige män, lämplige till rättens ombudsmän; och jag vågar därför, om man fortfarande anser lämpligt bibehålla rättens ombudsmanna-institution föreslå,

att 41 § konkurslagen måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 41.

Då gode män utses, förordne ock rätten eller domaren en ärlig och förständig man, utom rätten, att i konkurssaker vara rättens ombudsman. Ombudsmannen åligger — — — — — befattning tillträder.

Skulle denna ändring kräva omredigering af annan bestämmelse i lag eller författning, hemställer jag, att lagutskottet måtte dertill gifva förslag.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1895.

Pehr Andreasson.